

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Emila Bdžoch a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí 14. októbra 2014 v trestnej veci **L. B.** v konaní o uznávaní a výkone rozhodnutí o peňažnej sankcii v Európskej únii, vedenej na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. Ntc 16/2014 prerokoval podľa § 22 ods. 1 Tr. por. spor o príslušnosť medzi Krajským súdom v Žiline a Krajským súdom v Bratislave a takto

r o z h o d o l :

Miestne príslušným súdom na vykonanie konania v trestnej veci **L. B.** je **Krajský súd v Žiline.**

O d ô v o d n e n i e

Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky podalo 14. mája 2014, sp. zn. 36786/2014/83/K15/JŠ na Krajský súd v Bratislave návrh na uznanie rozhodnutia o peňažnej sankcii uloženej slovenskému občanovi L. B., nar. X., bytom L., okres N., Slovenská republika.

Krajský súd v Bratislave podľa § 9 ods. 2 zák. č. 183/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí o peňažnej sankcii v Európskej únii a o zmene a doplnení niektorých zákonov uvedený návrh ministerstva spravodlivosti 2. júna 2014, sp. zn. 4Ntc 7/2014, postúpilo Krajskému súdu v Žiline ako súdu vecne a miestne príslušnému s odôvodnením, že menovaný má trvalý pobyt v L.L., okres N., t. j. v obvode Krajského súdu v Žiline.

Krajský súd v Žiline svoju miestnu príslušnosť na prejednanie a rozhodnutie veci neuznal a vec na rozhodnutie sporu o príslušnosť predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky ako súdu najbližšie spoločne nadriadenému.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd najbližšie spoločne nadriadený sporiacim sa súdom podľa § 22 ods. 1 Tr. por. prerokoval vzniknutý spor o príslušnosť a zistil, že miestne príslušným súdom na vykonanie konania o uznávaní a výkone rozhodnutí o peňažnej sankcii v Európskej únii je Krajský súd v Žiline.

Z obsahu predloženého procesného spisu vyplýva, že ministerstvo spravodlivosti svoj návrh podalo najskôr na Krajský súd v Žiline. Tento však svoju miestnu príslušnosť s poukazom na § 9 ods. 2 citovaného zákona neuznal a s odvolaním sa na prechodný pobyt L. B. v B. vec vrátil Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky.

Následne Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky postupovalo spôsobom uvedeným v prvom odseku odôvodnenia tohto rozhodnutia a Krajský súd v Bratislave spôsobom uvedeným v odseku druhom.

Podľa § 9 ods. 2 citovaného zákona na konanie o uznaní a výkone rozhodnutia o peňažnej sankcii, ktoré vydal súd štátu pôvodu, je príslušný krajský súd, v ktorého obvode má povinný bydlisko alebo sídlo. Ak povinný nemá na území Slovenskej republiky bydliska alebo sídlo, je na konanie príslušný Krajský súd v Bratislave.

Na podklade § 9 ods. 2 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí o peňažnej sankcii v Európskej únii a o zmene a doplnení niektorých zákonov možno preto vysloviť, že ministerstvo spravodlivosti postupovalo v súlade so zákonom, keď svoj návrh podalo na Krajský súd v Žiline.

Z lustrácie v Registri obyvateľov Slovenskej republiky vyplýva, že L. B., nar. X., má trvalý pobyt v L., okres N., t. j. v obvode Krajského súdu v Žiline a v B., má pobyt len prechodný.

Aj keď zodpovedá skutočnosti, že v zmysle ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je pojem „bydlisko“ širší ako „trvalý pobyt“ a je ním potrebné rozumieť aj miesto, kde je obvinený prihlásený na prechodný pobyt, pokiaľ v tomto mieste aj skutočne býva, je potrebné uviesť, že z logického výkladu zákona pre účely tohto druhu konania vyplýva, že primárne príslušný je ten krajský súd, v obvode ktorého má povinný trvalý a nie prechodný pobyt. Z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 15. septembra

1993, sp. zn. 2Ntv 349/1993, navyše vyplýva, že v súvislosti s výkladom posudzovanej otázky v predmetnom judikáte išlo o posudzovanie existencie väzobného dôvodu podľa § 67 ods. 1 písm. a/ Tr. por. (tzv. útekovej väzby) a nie otázky miestnej príslušnosti súdu.

Napokon aj zo znenia § 9 ods. 2 citovaného zákona poslednej vety je zrejmé, že Krajský súd v Bratislave je na konanie príslušný len vtedy, ak povinný nemá na území Slovenskej republiky bydlisko alebo sídlo.

Na podklade týchto úvah najvyšší súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 14. októbra 2014

JUDr. Martin P i o v a r t s y , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová